

		Бар. по раздѣ. фран.	Термом. Реомюра	В ъ ш р ѣ.	Состояніе атмосферы.
16 Дня.	У т р о.	27 дюй. 4,6 лин.	— 5,9	СЗ. сильный.	Облачно, снѣжокъ.
	По полудни.	27 — 5,4 —	— 2,5	— —	Облака.
	В е ч е р ь.	27 — 6,3 —	— 4,9	— —	Ясно.
17 Дня.	У т р о.	27 дюй. 7,4 лин.	— 6,0	ЮЗ. сильный.	Ясно.
	По полудни.	27 — 8,1 —	— 0,7	СЗ. —	Облака.
	В е ч е р ь.	27 — 10,1 —	— 4,0	— слабый.	Ясно.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I. *Объявленіе.*I. *Ogłoszenie.*

2. По случаю ожидаемаго въ скоромъ времени прибытія по Высочайшему повелѣнію въ городъ Вильну Лейбъ Хирурга Спашскаго Совѣтника Г. Беверлея, для показанія въ здѣшней Хирургической Клиникѣ новаго способа раздробленія камня въ мочевомъ пузырьѣ посредствомъ ново изобрѣшеннаго инструмента безъ раздѣла часшей и безъ причиненія большой боли, Правленіе Медико-Хирургической Академіи извѣщаетъ, что спраждающіе каменною болѣзною въ мочевомъ пузырьѣ, могутъ явиться въ Хирургическую Клинику, и подвергнуться безденежно операциі означеннымъ Лейбъ-Хирургомъ производимой. Секретарь А. Пошюцкій. (406)

Z powodu oczekiwanego wkrótce przybycia z Na uwyzszego rozkazu do miasta Wilna Leyb-Chirurga Radzey Stanu P. Beverleja, dla pokazania w tuteyszej Chirurgicznej Klinice nowego sposobu kruszenia kamienia w pęcherzu urynowym za pomocą nowo wynalezionego narzędzia bez rozdzielania części ciała i bez przyczynienia wielkiego bólu, Rząd Medyko-Chirurgicznej Akademii obwieszcza, iż cierpiący chorobę kamienia w pęcherzu urynowym, mogą przybyć do Kliniki Chirurgicznej, i bezpłatnie będą mieli skuteczną operacyą, jaka przez pomienionego Leyb-Chirurga skuteczną będzie.

Sekretarz A. Potocki.

(406)

1. Опъ Гродненскаго Городоваго Магистрата объявленіе По случаю что Гродненскіе обыватели Филиппъ и Констанція Мейны кончивъ жизнь свою въ Апрель мѣсяце 1831 года, оставили въ городѣ Гроднѣ при Мясной улице два дома безъ всякаго объявленія равно и прочемъ своемъ имуществѣ распоряженія, Магистратъ сей учинивъ надлежащее постановленіе о сохраненіи всего того въ целости, посредствомъ публикаціи вызвалъ наследниковъ и кредиторовъ оныхъ Мейновъ къ явкѣ въ сей Магистратъ съ законными доказательствами, и кои нѣкоторые ошозвались наследники и кредиторы но не все представили правильные доказательства на свои претензіи и право наследства а другія во все неявились, для того симъ вновь Магистратъ оповѣщаетъ всѣхъ могущихъ быть наследниковъ и кредиторовъ по умершихъ Мейнахъ чтобы съ представленіемъ законныхъ доказательствъ на право наследства и претензіи явились въ Магистратъ или прислали опъ себя уполномоченныхъ пребывающихъ въ Россіи въ шеніи 3-хъ а находящихся за границею въ 6-ти мѣсяцахъ со времени послѣдняго припечатанія въ Газетѣ сего объявленія. Марша 8 дия 1835 года.

Бургомистръ В. Эггертъ.
Бургомистръ Саломонъ Гейзлеръ.
Ратманъ Клеменцій Блажеевскій.

(412)

Od Grodzieńskiego Miejskiego Magistratu niniejszém ogłosza się, iż z powodu że Grodzieńscy obywatele Filip i Konstancya Meynowie po zycieciu z tego świata w miesiącu Kwietniu 1831 roku zdstawili w mieście Grodzie przy Mostowej ulicy dwa domy bez wszelkiego o nich jak i dalszej swojej własności rozporządzenia, Magistrat ten uczyniwszy należyte postanowienie o zachowaniu wszystkiego tego w całości, przez ogłoszenie wzywa successorow i kredytorow, rzeczonych Meynow do przybycia do tego Magistratu z prawnymi dowodami, i chociaż niektórzy successorowie i kredytorowie uczynili odezwę, ale nie wszyscy przedstawili dostateczne dowody na swoje pretensye i prawo successyi, a inni całkiem nie przybyli; przeto niniejszém nanowo Magistrat obwieszcza wszystkim mogącym być successorow i kredytorow po zmarłych Meynach, iżby z przedstawieniem prawnych dowodow na prawo successyi i pretensye przybywali do Magistratu lub przystali od siebie pełnomocnikow, przebywający w Rossyi w ciągu 3ch, a znajdujący się za granicą w 6ciu miesiącach od czasu ostatniego wydrukowania w Gazecie niniejszego ogłoszenia. Marca 8 dnia 1835 roku.

Burmistrz W. Eggert.

Burmistrz Salomon Heyzler.

Ratman Klemens Błażejewski.

(412)

3. Отъ Вольнской Казенной Палаты симъ объявляется, что въ оной на основаніи предписанія Департамента Государственныхъ Имуществъ отъ 18-го Октября 1831 года, производится вызовъ желающихъ къ возобновленію своимъ иждивеніемъ сгорѣвшей въ 1815 году Вольнской Губерніи въ городѣ Владимирѣ на рекѣ Лугѣ Казенной о 6-ти поставкахъ водяной мельницы, приносившей до 1815 года дохода по 3,500 руб. ассигнаціями въ годъ съ тѣмъ, чтобы провладевъ оною условное время сдать ее въ Казну въ надлежащей исправности.

Желающіе согласится на сіе, могутъ явиться въ Вольнскую Казенную Палату къ торгу на 18 и переторжки 20 число Марта сего 1835 года или прислать уполномоченныхъ отъ себя съ законными доверенностями и залогами, о исправной постройкѣ мельницы, платежа въ Казну оброка и здачь оной въ Казну.

Въ залогъ принимаются наличныя суммы и билеты Государственнаго Казначейства, а также билеты Государственныхъ Кредитныхъ Установленій съ полными надписами, равно недвижимое собственное или поручителемъ имѣніе по свидѣтельствамъ Гражданскихъ Палатъ, считая ревизскую мужеска пола душу въ 200 рублей ассигнаціями.

Совѣтникъ Г. Забудскій.
Секретарь Садовскій.
Губернскій Секретарь Шиманскій.
Канцеляристъ Дроздовскій.

(360)

Od Wołyńskiej Izby Skarbowej niniejszém ogłosza się, iż w niej na osnowie przedpisania Departamentu majątkow Państwa z dnia 18 Października 1831 roku, wzywa się życzących do odbudowania własnym kosztem spalonego w 1815 roku Wołyńskiej Gubernii w mieście Włodzimierzu na rzece Ługu skarbowego o 6ciu kamieniach młynu wodnego, który przynosił do 1815 roku dochodu po 3,500 rubli assygnacyami na rok, z tém, iżby wytrzymawszy go przez czas umówiony, odstąpić dla Skarbu w należytey akuracności.

Życzący przystać na to, mogą przybyć do Wołyńskiej Izby Skarbowej do targu na 18 i przetargu 20 dnia Marca niniejszego 1835 roku lub przysłać swoich pełnomocnikow z prawnymi plenipotencyami i ewikcyami, o akuracném wybudowaniu młynu, opłacie do Skarbu czynszu i odstąpieniu jego do Skarbu.

Na ewikcyą przyymują się gotowe pieniądze i bilety Podskarbstwa Państwa, tudzież bilety Kredytowych Ustanowień Państwa, z zupełnemi nadpisami, oraz nieruchomości własny lub paręcznikow majątek, za poświadczeniami Izby Cywilnych, licząc rewizyyną męzkiey płci duszę po 200 rubli assygnacyami.

Sowietnik H. Zabudzki.

Sekretarz Sadowski.

Gubernialny Sekretarz Szymański.

Kancelarzysta Drozdowski.

(360)

II. *Arendne содержание.*

3. Отъ Минской Казенной Палаты объявляется симъ, что въ оной производится будутъ торги на отдачу съ 12 будущаго Апрѣля въ 12 лѣтнюю аренду состоящего въ Виленскомъ Уѣздѣ староства Колачевского, въ которомъ считается крестьянскихъ дворовъ 17 въ нихъ душъ мужеска 62 и женска 74, дохода исчислено въ годъ 342 руб. 90 коп. серебромъ. Почему желающіе взять оное благоволить явиться съ благонадежными по числу двугодovýchъ доходовъ залогами, на сроки назначенные для торговъ въ будущемъ Мартѣ мѣцѣ 15 и 18 числа. Февраля 23 дня 1835 года.

Совѣтникъ Владимиръ Вередковичъ.

Секретарь О. Неронскій.

Столаначальникъ Геронимъ Томоровичъ. (357)

3. Отъ Бѣлоруско-Могилевской Казенной Палаты симъ объявляется, что съ 25 Апрѣля 1836 года впередъ на 12 лѣтъ отдаются въ арендное содержание Казенное Горьгорецкое имѣніе состоящее здѣшней Губерніи въ уѣздахъ: Оршанскомъ, Чаусовскомъ, Копыскомъ и Мстиславскомъ въ числѣ 9654 мужеска пола душъ совокупно и съ раздѣленіемъ на 17 учасковъ, въ коихъ кромѣ экономическихъ хозяйственныхъ заведеній, хлѣбопашества, винокурения, садовъ, аренжарей, огородовъ, питейныхъ опкуповъ и другихъ оброчныхъ спашей, находится помашенный заводъ иполошинная фабрика, на кошорой по числу машеріаловъ могутъ ежедневно дѣйствовать ошъ 90 до 160 станковъ съ предоставленіемъ желающимъ при шоргахъ полного права предлагать со стороны своей все обстоятельство, какія они для взятія сего имѣнія въ аренду, сочнутъ необходимыми, а также и условия, кошорыя Палата, если будутъ превышашъ въ разрѣшеніи власнъ ея обявляешъ представашъ на уваженіе высшему Начальству; съ помянутаго имѣнія со всехъ спашей въ годъ дохода 150,335 рублей 24 $\frac{1}{2}$ коп. ассигнаціями;— желающіе взить таковое имѣніе въ аренду благоволить явиться для шорга въ Казенную Палату съ благонадежными залогами въ двугодovou пропорцію арендной суммы въ будущемъ Августѣ мѣцѣ на 20 а для перешоржки 24 числа, гдѣ могутъ видѣть инвеншари и описанія шому имѣнію показывающія состояніе онаго, крестьянскіе въ пользу владѣльца повинности и все господскія фольварковыя экономическія заведенія и спашы соснавляющіе доходъ имѣнія. Февраля 21 дня 1835 года.

Совѣтникъ Аншонъ Марцинкевичъ.

Стола Начальникъ Егоръ Скалышевичъ. (358)

III. *Sąd Exdywizorski.*

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy funduszów W. Mikołaja Pomarnackiego b. Sędziego Ziemskiego Wileń. w skutek rezolucyi na dniu 12 bieżącego mca Marca nastaley, po otwarciu jurydykcyi swojej w domu Nizzkowskiego pod N. 99 przy ulicy Sawicz w mieście Gubernskim Wilnie położonym, wzywa wszystkich kredytorów i pretensorów W. Pomarnackiego z tém, gdyby mogące mieć strony w tej Exdywizyi stosunki, nieskładały się niewiadomością o exystencyi Sądu niniejszego, przybywali neodmiennie na sesjach rannych ze wszelką gotowością i udowodnienia swoje objawiali, w przeciwnym razie, że na preten-sye nie jawiących się amissya uznana zostanie. Roku 1835 miesiąca Marca 13 dnia.

Przydujący Exdywizor i Kawaler Stanisław Drzewicki.

Exdywizor Jan Pisanka.

Exdywizor Cezary WiŃeyko.

Regent Kolleg. Registrator Ferdynand Pisanka. (407)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

V. *Pozwy.*

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI Samowładnającego całą Rossyą etc. etc. etc.

3. Urodzonym: Sędziemu Józefowi Naborowskiemu, assessorom Sykstusowi Jasiewiczowi, Józefowi Horodenskiemu, jako urzędnikom, w tej sprawie komplet składowującym, a zaś Urodzonym Ludwikowi i Alexandrowi, braciom, Konstancyi, Paulinie, Wincentey i Annie siostrom, Julii z domu Sottanow Faszczowey z dokładem opieki, sukcesorom z pierwszego małżeństwa i ich opiekunowi Konstantemu Mastowskiemu Sędziemu Piu Zawileyskiego, Józefowi, Wacławowi, Władysławowi, Janowi, Joachimowi, braciomrodzonym, Zofii siostrze z drugiey matki rodzącym się, Sottanom sukcesorom Wincen-

II. *Arendowna dzierżawa.*

Od Wileńskiej Izby Skarbowey ogłasza się niniejszém, iż w niej będą się odbywały targi na oddanie od 12 następującego Kwietnia w 12 lętnią arendę położonego w Wileńskim Powiecie Starostwa Kolaczewskiego, w którym liczy się włościąńskich domow 17, w nich dusz męskiej pći 62 i żeńskiej 74, dochodu wyliczono na rok 342 rublę 90 kop. srebrem. Zaczém życzący wziąć one, zechcą przybyć z pewnemi w ilości dwuletnich dochodow ewikcyami, na terminy przeznaczone dla targow w następującym miesiącu Marcu 15 i 18 dnia. Lutego 23 dnia 1835 roku.

Sowietnik Włodzimierz Weredkowicz.

Sekretarz T. Neronski.

Naczelnik Stołu Hieronim Tomorowicz. (357)

Od Białorusko-Mohylewskiej Izby Skarbowey niniejszém ogłasza się, iż od 23 Kwietnia 1836 roku z góry na 12 lat oddaje się w arendowną dzierżawę Skarbowy Horyhorecki majątek położony tutejszey Gubernii w powiatach: Orszańskim, Czousowskim, Kopyskim i Mściślawskim w liczbie 9654 męskiej pći dusz razem i z rozdzielaniem na 17 sched, w których oprócz ekonomicznych gospodarczych zaprowadzeń, rolnictwa, gorzelnii, sadow, oranżeryy, ogrodow warzywnych, trunkowych odkupow i innych artykułow czynszowych, znajdują się fabryki potażowa i płócienna, na które wedle ilości materyałow. mogą codziennie działać od 90 do 160 tkackich warstatow z zostawieniem życzącym przy targach zupełnego prawa przekładać ze swojej strony wszystkie okoliczności, jakie oni dla wzięcia tego majątku w arendę za neodbite uznają, także i kondycye, które Izba, jeśli będą przewyższać w decyzji władzę jej zostawioną, obowiązuje się przedstawić na uwagę Wyższej Zwierzchności; z rzeczonego majątku ze wszystkich artykułow na rok dochodu 150,335 rubli 24 $\frac{1}{2}$ kop. assygnacyami; życzący wziąć takowy majątek w arendę, zechcą przybyć dla targu do Izby Skarbowey z pewnemi ewikcyami w dwuletniey proporcji arendowney summy w następującym mцу Sierpniu na 20, a na przetarg 24 dnia, gdzie mogą widzieć inwentarze i opisanie tego majątku pokazujące stan jego, włościąńskie na korzysć dzierżawcy powinności i wszystkie pańskie folwarczne ekonomiczne zaprowadzenia i artykuły stanowiące dochod majątku. Lutego 21 d. 1835 roku.

Sowietnik Antoni Marcinkiewicz.

Naczelnik Stołu Jerzy Skafyszewicz. (358)

IV. *Ogłoszenie.*

2. W Magistracie Miasta Wilna odbywac się mają dnia 18 teraz, miesiąca Marca publiczne Licytacye, a we trzy dni później przetargi na oddanie od dnia 25 przyszłego miesiąca Apryla w arendowną possessyą, następnich w wiedzy onego zostających domow mianowicie: 1) Gierszona Beyraka przy ulicy Zmuydzkiej pod N. 342, 2) Eliasza Zamberga przy teyże ulicy pod N. 329, 3) Kabasewicza na Zarzeczcu pod N. 558, 4) Undrewicza na Antokolu pod N. 1370, 5) Maciejewskich na Zarzeczcu przy N. 5836, 6) Leyby Ayzensztata przy ulicy Szklanney pod N. 2227, 7) Romaniowey przy ulicy Zamkowej pod N. 71, 8) Arona Jankiela Mowszowicza Izraessa pod N. 343, i 9) schedy Rubrechtow w domu przy ulicy Niemieckiej pod N. 246, położonym naydującey się. Życzący zatem należeć w prawnym porządku do takowych Licytacyi, zechcą na oznaczone terminy do Magistratu Wileńskiego jawić się. 1835 roku Marca 8 dnia. Józef Opitz Burmistrz. (390)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

tego Sottana, Marszałka Rzeczyckiego, z dokładem opieki, Pozew przed Sąd Izby Cywilney Guber. Litko Wileń. z instancyi Urodzonego Xiędza Sylwestra Romanowskiego Proboszcza Muśnickiego drogą skargi wynosi się o to: R. 1821 Apryla 5 dnia dekretem oczewistym nie appellowanym, w Grodzie Wileń. sądzoném było, dla żaltgo na zesztym Wincentym Sottanie Mar. Rzeczyckim summy r. s. 376 kop 32, z terminem wypłaty w dniu 24 Junii 1821 przed Aktami Grodu Witeń. Stało się że urodzony Sottan rzeczoney summy na terminie nie opłacił, ale od oney procentując, żyć zaprzestat. Obżatni Sottanowie sukcesorowie z dwóch matek rodzący się za wiedzą opiekuna Konstantego Mastowskiego Sędziego Zawileyskiego, cały spadek leżący

i ruchomy, w kleynotach, srebro, koniach, pojazdach bydła, meblach, różnym sprzęcie, garderobie, w gotowych pieniądzech, zbożu różnego rodzaju, słowem całą pozostałość zabrawszy, między siebie rozdzielili, wiedząc że żalcemu summa sądzona należy; żatcy więc niemogąc przyjacielskim sposobem odzyskać, pozwali do Sądu Ptu Wileń., w którym, w roku niniejszym 1835 Februarii 11 dnia, uzyskał wyrok, sądzący sumę r. s. 590 kop 66, z terminem opłaty w roku niniejszym Apryla 23 dnia przed Aktami Sądu Powiatowego Wileń. a uwolniając majątek w powiecie Zawileyskim leżący od ewikcyi na ruchomości, jaka pozostała po Wincentym Soltanie Marszałku Rzeczyckim, Jurament sądził Ludwikowi i Alexandrowi Soltanom, zaś wszystkie siostry Sultanowny z pierwszej matki rodzące się, jako też całe rodzeństwo z drugiej matki a żonę Marszałka Soltana i opiekuna Mastowskiego, od juramentu uwolnić, bo na onych Sąd Powiatowy Wileń. nie sądził, w czym żatcego Deltra uciążył; od jakowego wyroku żatcy w terminie prawem opisanym appellacyą do Sądu Izby Cywilney Wileń. zatożył, kontynuując w dalszym wyroku Sądu Powiatowego Wileń.; lecz Sąd Powiatowy Wileń. w dniu 18 Februarii 1835 roku, rezolucyą swą, appellacyi niedopuscił; drogą przeto skargi żatcy del. przychodzi do Sądu Izby Cywilney Wileń. następnie zakładając prośby: dekretu Sądu Powiatowego Wileń. w dniu 11 Februarii 1835 ogłoszonego w punkcie niedania juramentu obżatowaney Konstancyi, Paulinie Wincentey, i Annie siostram, Julii z domu Soltanow Faszczowey z dokładem opiekunów, sukcesorom z pierwszego małżeństwa i jch opiekunowi Konstantemu Mastowskiemu Sędziemu Ptu Zawileyskiego, Józefowi, Wacławowi, Władysławowi, Janowi, Joachimowi braciom rodzonym; Zofii siostrze z drugiej matki rodzącym się i jch opiekunom, sukcesorom Marszałka Soltana, poprawienia i onym juramentu uznania, a w dalszych punktach dekretu, jako appellacyą nie zajętych utwierdzenia, do dowodu uznania bliższym żatującego, expensu prawnego wskazania, a z urzędnikami podług ukazu postąpienia, i to, co czasu prawa dowodzonem będzie, zatwierdzenia.

Roku 1835 Marca 6 dnia takowy pozew w Sądzie powiatowym Wileńskim jawiony i że na skutek rezolucyi w dniu dzisiejszym nastaley w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczony być może, tenże Sąd poświadcza.

Assesor Michał Sperski.

Kolleg. Registrator Ignacy Naborowski. (342)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnego całą Rosyą etc. etc. etc.

3. UUr: sukcesorom zeszytych Stanisława i Franciszka Wolbekow Podkomorzycow Mozyrskich, dziedziom majątności Litwinowicz odpowiedzi uległey za zawinienia funduszowi zeszytego Józefa Wolbeka Podsekda Mozyrskiego; sukcesorom zeszytych Antoniego i Anieli z Hordziejewiczow Jeleńskich Szambelanów b. dworu Polskiego dzierżących przez czas niejaki za chybną tradycyą część folwarku Tatarcki exdywidowaniu uległey, Hippolitowi Wotodżkowi i z ręki onego Janowi Nolkienowi Sędziom Granicznym Ptu Bobruyskiego, nieprawym nabywcóm Atynencyi Bojanickiey do folwarku Tatarcki przynależney, a to pozfidowaniu się już rzeczzonego Józefa Wolbeka, Maryannie z Nowakowskich Nolinowey, toż córkom oney Barbarze i Franciszce jako sukcesorkom zeszytego Jerzego Nolkana Sędziego Gran: Bobruyskiego zawinionego niemato do massy kredalney exdywidowaniu uległey, wprzód za niestuszną dwóch włościan Tatarckowskich tradycyą a potem za kilkunastoletnią folwarku Tatarcki administracyą z ruiną onego, tudzież za roztracenie Sielskiego Magazynu; Antoniemu Olewinskiemu b. Podsekdkowi Mozyrskiemu, sukcesorom zeszytego Ludwika Greinfenberga, niemniej sukcesorom zeszytego Ignacego Worni Raka do odpowiedzi za frymarchenie po zatrudowaniu włościan Tatarckowskich, oraz niewiadomo gdzie żyjącym Sidorowiczom, Miechowskiemu, i Rakóm braciom ciolecznym zeszytego Józefa Wolbeka do bronienia i przyjęcia

restancyi onegoż funduszu pozew edyktałny przed Sądem Mińskiey Cywilney Izby z powodztwa U. Szymona Horodeckiego bytego profesora szkół wydziałowych Nowogrodzkich i Regenta Ziemskiego powiatowego Bobruyskiego w celu przedpisania, czyli ponowienia, prawideł wyznaczonemu exdywizorskiemu Sądowi stosownie do dwóch remissyinych wyroków na rozdział wszelkiego funduszu po zeszytym Józefie Wolbeku pozostałego w Sądach powiatowym Bobruyskim i Mińskiey Cywilney Izby w latach 1809 i 1811 nastatych, oraz sprostowaniu nieco dylacyynego dekretu w Sądzie powiatowym Bobruyskim na dniu 16 gbra 1824 roku bez przypozwania i zawiadomienia wszystkich stron do dzieła konkursowego interesowanych, komportacyą i Akta przeznaczającego, z odstąpieniem nieco rzeczonych remiss, w prośbach: o nakaz literatney exekucyi wyż powiedzianych remissyinych wyroków pierwszym folwark Tatarckę z ogólną przynależnością, to jest z atynencyą Bojanicką w administracyą zając, i rozdzielić, drugim protokół pierwszo zjazdowy skontynuować, a sformowany później odrzucić nakazujących, toż zaskutecznienie komportacyi i Aktów wyrokiem dylacyynym Bobruyskim dopiero udeterminowanych. Ku ozemu wszyscy obżatowani niniejszym pozewm powotujecie się. Pisan roku 1834 moa Grudnia 8 dnia,

Że takowa Kopja pozwu z autentykiem jest zgodną. Swiadcze Szymon Horodecki. (340)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnego całą Rosyą etc. etc. etc.

3. Urodz. Janowi Sędziemu Granicznemu Ptu Piskiego, Tadeuszowi Porucz. b. Woysk Pols. i Kawalerowi Dmóchowskim braciom, Ludwice z Dmóchowskich Siękowskiey Półkownikowey, Antoninie Wystouchowey Podkomorzynie Brzeskiey, i Katarzynie Dmóchowskiey z dokładem opieki, sukcesorom po zeszytej z tego świata s. p. Klarze z Dmóchowskich Wystouchowey jako posiadającym fundusze ziemne, sumowne i dalsze, pozew loco peragendae Executionis przed Sądem Powiatowym Wileńskim na kadencyą teraz S. Trzykrólską i po niey na następną z Instancyi Urodz. Karola Anczyca Radnego Magistratu Wileńskiego, Zygmunta Anczyca, oraz Gotliba Federa oycy, Jakóba, Alexandra synow Federow wynosi się o to: iż co Joachim Pinias uzyskał dekret ultymarny b. Ziemstwa Wileńskiego w roku 1824 7bra 16 dnia przysądżający na obżat. w ogóle sumę r. s. 412 kop. 70, a w roku 1825 Marca 17 dnia do tradycyi wydał obwieszczenie, następnie żatce z dokumentu wlewkowego stali się Aktorami pomienioney summy, i gdy dotąd w opłacie satysfakcyi dla żat. nienastąpiła, a obżat. wszelkie fundusze po zeszytej Klarze Wystouchowey pozostałe posiadacie, dla tego del. pozywają i proszą o warowanie Activitatem loci standi, o sądenie summy rubli srebr. 412 kop. 70 z procentem i expensem z extenuatią do wszelkich funduszow gdziekolwiek znaleźć się mogących, i o to, co czasu sprawy proszonem będzie S. Z. M.

Roku 1835 Februarii 11 dnia takowy pozew w Sądzie Powiatowym Wileńskim jawiony i że w skutek rezolucyi w dniu dzisiejszym nastaley w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczonym być może, tenże Sąd za należyty podpisem i przyłożeniem skarbowey pieczęci zaświadcza.

Assesor Michał Sperski.

Kolleg. Registr. Ignacy Naborowski. (383)

VI. Oświadczenie.

3. Roku 1834 miesiąca Marca 17 dnia oświadczenie imieniem mnie niżej piszącego się Stefana Korybut Daszkiewicza b. Marszałka powiatu Bobruyskiego przed Sądem i Publicznością zanoszę z następných okoliczności: Chociaż przez Manifestacyą moją dnia 31 Sierpnia omienionego 1831 roku na urządzie powiatowym Bobruyskim zapisaną, a przez Gazetę Kuryera Litewskiego przy Numerach 112, 113 i 114 trzykrotnie dla wiadomości publiczney ogłoszoną wypisawszy ja, co stało się powodem, do za-

niesienia oświadczenia w interesie z zesła już z tego świata żoną moją Ludowiką de Domo Nowicką, gruntownie też wykazałem, że dwa obligi w miejsce posagu przez jej oycę Tymoteusza Nowickiego Geometrę Littgo, i wuję Tomasza Miedzichowskiego b. Sędziego Granicznego Powiatu Mozyrskiego w roku 1815 miesiąca Maja 10 dnia poddzielnie od każdego na summę sześć tysięcy rubli srebr. mnie jednemu wydane, a przezemnie zwykłą reformą upewnione, pomimo podstępne przez żonę moją przemienienie onych w roku już 1826 na wspólne imie, są rzetelną własnością mego z nią spłodzonego potomstwa, to jest: Stefani córki, oraz Hektora i Tytusa synów, a z tego powodu żona (jakem tam ogłosił) nie może być żadną rzeczonych obligow uczestniczką czyli współfaktorką: chociaż w teyże manifestacyi wyraźnie i to zapowiedziałem, że ja w celu ubezpieczenia funduszu posagowego do rzeczonych dzieci moich należącego, zamierzam rozwinąć proceder w Sądzie Powiatowym Bobruyskim, pod którym żona moja na ówczas mieszkała, i gdzie wydany dla niej zapis reformacyjny ma swą ewikcyą, pozywając przed tenże Sąd nie tylko mą żonę i rzeczonych obligodawców jako uczestników zdziałanego dla mnie podstępu, ale nawet i tych w których znajdowały się w ówczas na procentach należne do nich Kapitały, jako to: W. Sędziego Pomerackiego nabywcę majątku Owanty, któremu wuj mojej żony Sędzia Miedzichowski podając na tabelli swe długi między innemi i mnie Obtestantowi trzy tysiące rubli srebr. wypłacić zobowiązał, toż Jaśnie Oświeconego Xięcia Eustachego Sapiehy przyjmującego w Lokatę część summy za Owantę wziętej, która potem przeszła do rąk Półkownika b. Woysk Polskich Grafa Michała Przezdzieckiego Dziedzica majątności Smorgonie zwanej, prosząc publicznie iżby ci Ichmość summ z wybycia majątności Owanty pozostałych, jako hypoteki dzieciom Obtestanta za wydanemi obligami należney do ukończenia rozprawy między Obtestantem, onego żoną i rzeczonemi wyżej obligodawcami wypłacać nieraczyli, pod nieważnością jakichkolwiek o też summy nastać mogących układów; zdało się jednak na ówczas mnie Obtestantowi dojechać wprzód do miasta Wilna, i pozyskać mój reformacyjny zapis po przemianie obligow uaimie wspólne nie należnie już w rękę oycy mey żony tamże mieszkającego będący. W jakową podróż kiedym się zapuścił, ledwo dni pierwszych Marca 1832 roku, aż tym czasem żona moja pod pretextem odwiedzenia swojej rodziny zabrawszy córkę Stefanią oraz resztę sprzętów, wcześnię jeszcze, w znaczney ilości powywożonych i w ustronnych miejscach przechowywanych, a zostawiwszy dóm mój w największym nieładzie, przejechała do miasta Gubernskiego Mińska i tam w klasztorze Panien Benedyktynek za mojm już do Mińska przybyciem ulokowała się, sformowawszy sobie plan szukania seperacyi w tamecznym Rzymsko-Katolickim Duchownym Konsystorzu, dokąd prośbę swą o seperacyą między nami toż o naznaczenie Alimentow z majątku mego dla niej i dzieci moich (których poruczenia jej pieczętowości i nieodstępnemu czuwaniu domagała się) ku końcowi miesiąca Apryla tegoż roku wniosła; na jakową prośbę Konsystorz przez rezolucyą pod dniem 5 Maja 1832 roku w żurnale zapisaną potwierdziwszy, obrane przez nią w klasztorze Panien Benedyktynek Mińskich mieszkanie, jako dla niej i mojej córki przyzwoite zalecił jej skomunikować mnie oną prawnym porządkiem, a odemnie zapotrzebował dać w dni 10 przeciwko teyże prośbie explikacyą; jakoż rzeczona prośba wespół z nastą w Konsystorzu rezolucyą dnia 26 Maja tegoż 1832 roku przez Weźnego powiatowego Bobruyskiego została mnie skomunikowana, przeciwko której dając ja pojaśnienie wykazać nie omieszkałem, że żądane przez żonę Alimenta dla niej samey i dzieci moich (których poruczenia sobie niewłaściwie prosiła) z procentu przez lat kilka zaległego od summ posagowych w rękę jej oycy i wuję będących, a przezemnie w najmniejszey części nieodebranych dostateczne być mogą; że córkę moją Stefanię dla przy-

spieszenia jej losu od matki procedującej zemną odsobnić i pod naczulszy dozór bratowej mojej Sowiecikowej Daszkiewiczowej oraz mey matki a jej najżyczliwszey babki Podstoliney Grodzieńskiej niezwłocznie poruczyć, na przyzwoite zaś oney utrzymanie, Alimenta z procentu od summ posagowych do mnie właściwie należnych, jako przezemnie reformą opisanych zdecydować należy; że przed postanowieniem o czewistego wyroku rzeczone posagowe obligi przez żonę moją niewolnie przyswajane gdzieś na stronie chronione, toż gromadna garderoba i drogocenna ruchomość kosztem moim sporządzone, a przez nią kryjomo z Położewicz wywiezione i w wiadomych jej tylko miejscach przechowane wedle rejestru do Aktu inkwizycyi podadź się i przez też inkwizycyę udowodnić się mającego, posrednictwem właściwych policyi dla mnie powrócić, a w razie nieoddania onych w naturze z funduszu przyymujących i przechowujących one, dostateczną satysfakcyą mnie ukrzywdzonemu domierzyć sama słusność dyktuje. Potakowem to pojaśnieniu mojm Konsystorz Miński nie kwapił się z postanowieniem finalney rezolucyi, a żona moja za przybyciem mojm w tymże roku na elekcyą do Mińska wszelkich poruszyła sprężyn i rozmaitych do mnie użyła instancyi, iżby proceder ów przez nią samą w konsystorzu napoczęty ugodliwie przekrócić. Jakoż w miesiącu 8brze 1832 roku za wdaniem się w tym celu poważnych osób postanowiliśmy między sobą ugodliwy dokument, seperacyą między nami i niektóre wzajemne do spełnienia obowiązki opisujący. W pierwszym owego dokumentu punkcie zapowiedziliśmy że dla dobra potomstwa naszego my obie strony dobrowolnie zgadzamy się aby seperacya dla nas przez Konsystorz udeteterminowaną została, a w prośbach na ten przedmiot podać się mających nie mieliśmy zamieszać nic obrazliwego, w drugim; poszczególniwszy potomstwo nasze objawiliśmy że los onego, nas, jako rodziców, pryncypalnie zastanawiać powinien, a ich utrzymanie od nas szczególnie zależy: ja więc obtestant zostawiałem przy sobie synów, a żona moja zatrzymywała córkę z upewnieniem że rozdział czasowy odowodnionego między nami pożycia stanowić nie może tamy do tych świadczeń, jakie z przywiązania rodzicielskiego czynić dla nich jesteśmy w obowiązku, w trzecim: wspomniawszy o reformacyjnym dokumencie przezemnie żonie mojej w roku 1815 dnia 10 Maja wydanym, a 15 xbra na urządzie Ziemijskim Ptu Bobruyskiego przyzananym poświadczyła żona moja że summa w obligach na posag przeznaczona, skutkiem przemiany tychże obligow, została w jej rozporządzeniu, tak iż ja z oney najmniejszey części nieosiągnąłem na mój użytek, o przyrzeczonem o seperacyą umiarkowaniu się, ja z moiej strony zostawiłem takową posagową summę do jej rozrządu, za co ona zrzekła się opisanej dla siebie reformy ówszem dokument reformacyjny w całej onego treści za nieważny uznawała, zwracała i z Ksiąg eliminować dozwalała, tym celem iżbym ja o skutki onego z moich funduszow nie był odpowiedzialnym; w czwartym zaś punkcie między niektórymi zastrzeżeniami po rozliczeniu się miałem ja wydać oney przelew obligu na rubli srebr. dwieście dwadzieścia pięć przez brata jej W. Tadeusza Nowickiego mnie wydanego, oraz niektóre jeszcze dla niej i córki mojej Stefanii, przynię czasowie zostawioney zdziałać ofiary, lecz to wszystko miało się ostatecznie dójść po zyskaniu przez nią z lokaty jej oycy w Wilnie mieszkającego powyżej rzeczonego reformacyjnego dokumentu i po zawiadomieniu mnie o dogodnym dla niej czasie, na który powinienem był do Mińska przybyć, reformacyjny dokument do rąk moich odebrać, resztę przyjętych na mnie obowiązkow dla niej spełnić, prośbę naszą o seperacyą przez nas obóyga podpisaną do Mińskiego Rzymsko-Katolickiego Konsystorza podadź, i zyskawszy już wyrok Konsystorski na ugodliwą seperacyą, postanowiony między nami rzeczony assekuracyjny, oraz wzajemno kwietacyjny dokument na urządzie właściwym przyznać, a tym czasem tak rzeczony dokument, jako i przygotowaną przez nas do Konsystorza o seperacyą prośbę załokowaliśmy w szano-

wnym ręku JW. Pasterza Dyecezyi Mińskiej Biskupa i Kawalera Lipskiego, co jednak wszystko nie wzięło należytego skutku; bowiem zeszła ś. p. żona moja przekonawszy się w krótee jak wielki przez zyskanie dekretowej seperacyi sprawiłaby sobie uszczerb i niewygodę, a chcąc samą przewłoką czasu obrażone serce moje ugoić, nie raczyła wezwać mnie do Mińska dla wspólnego podania w tameczny Konsystorz przygotowanej o seperacyę prośby i po uzyskaniu na to rezolucyi, dla wzajemnego przyznania przygotowanego tylko, lecz nieulegitymowanego jeszcze dokumentu, owszem usuwając siebie od dojszczenia złe wykoncypowanego planu, nie tylko z miasta Mińska, lecz nawet iz Gubernii Mińskiej bez wiadomości Konsystorza wydalila się, obrawszy sobie tymczasowie rezydencyą u brata swojego W. Tadeusza Nowickiego Uprawitela majątności Korelicz Grodzieńskiej Gubernii w powiecie Nowogrodzkim sytuowanych a dłużnego mnie jako się wyżej rzekło rubli srebr. 225 rękodayney summy. Niechże dopiero rozważy Sąd przświetney Publiczności, czy mogła żona moja ś. p. Ludowika z domu Nowicka rozporządzać summą posagową właściwie do równego działu między jey dzieci należną, oraz naznaczać dla córki mojej Stefanii jakiegokolwiek ustronnych opiekunow wtenczas, gdy ja oyciec jey rodzony żyję, a dokumentu między nami projective napisanego oney jeszcze niedałem, i jak prawo mieć chce, w należyty Sądzie nie przyznałem? wiadomo bowiem że wniosek żon zwłaszcza reformowanych w równy dział na syny i córki idź powinien, że stanowić kondyktowe seperacyine bez wyroku Konsystorskiego dokumenta żadne prawo niedozwolilo; ku temu zeszła żona moja nie mając swojego Dorobkowego majątku, lecz tylko sukcesyyny mnie w posagu oddany, rozporządzać onym wedle swego upodobania nie mogła, zapisując wszystko jedney córce a udalając dwóch swoich synow; niemówię to na uszczuplenie funduszu córki mojej Stefanii, gdyż ta stosując się tylko do woli oycy swego we dwóynasób nawet większe z funduszu mego otrzyma wyposażenie, lecz mówię za słusnością i prawem że zeszła żona moja Ludowika nie miała żadnego prawa rozporządzać posagową summą przemennie reformowaną, pomimo zamieszczenie siebie do wydanych mnie w posagu obligow. Brat zeszłej żony mojej Tadeusz Nowicki niemający żadnego funduszu, ku temu dłużny mnie rubli srebr. 225 i jako successor po swym zszłym oycu odpowiadać za obligiem przez jego na trzy tysiące rubli srebr. mnie w posagu wydanym a właściwie do dzieci moich, to jest: rzeczoney córki i dwóch synow należnym, nie może bydź żadnym córki mojej Stefanii opiekunem, bo tego prawo statutowe wyraźnie broni, dodani zaś przez Nowogrodzką Dworzanską Opiekę (jak mnie przez list swój rzeczony Tadeusz Nowicki donosi) niby onemu w pomoc dostoini obywatele JO. Xiążę Konstanty Radziwiłł Marszałek Pittu Nowogrodzkiego i Wielmożny Adolf Wótk Kapitan b. Woysk Polsk. nie powinni bydź córki mojej opiekunami, gdy ja rodzony oyciec jey, mający jakiegokolwiek w obywatelstwie zasługi a u Wyższej Zwierzchności znaczenie, jeszcze żyję i opiekować się własnymi dziećmi, oraz ich funduszem potrafię; przeto zapowiadając przez niniejsze oświadczenie, że po zgonie już żony mojej ś. p. Ludowiki z Nowickich Marszałkowej Daszkiewiczowej, niebyłey jednak nigdy właścicielką summ posagowych, zarówno dopiero tak do synow Hektora i Tytusa, jako i do córki Stefanii należnych, ja sam, jako naturalny dzieci moich opiekun, szukać satysfakcyi za rzeczonymi obligami w posagu mnie danemi, bez nieczyjey ustronney pomocy nie omieszkać, testament nie jakiś przez zeszłą żonę moję zastaraniem brata oney Tadeusza Nowickiego, na fundamencie jakoby ugodliwego, lecz w skutkach przez zeszłą żonę moję niedoiszczonego, i z jey przyczyny nieulegitymowanego, a zatem nie nieznaczącego dokumentu nie wolnie wyprokurowany, za niebyły i nie nieznaczący ogłaszam, narzutną opie-

kę podnoszę, kassuję i ekzekwować oney niedozwolę, a dla pozyskania dzieciom moim należnego po ich matce tak summownego jako i ruchomego funduszu, gdziekolwiek się on okaże, że czynić dopominek czy ugodliwym, czy processowym porządkiem, będzie moim szczególnym obowiązkiem, właściwe jurydykcyę i całą Publiczność, jako oyciec, zawiadamiam, oraz przeciwko wszelkim zjaśnionym tu bezprawiom naysolenniey manifestuję się.

Stefan Korybut Daszkiewicz.

Roku 1834 miesiąca Marca 19 dnia. Niniejsze oświadczenie od JW. Stefana Korybut Daszkiewicz Marszałka b. Pittu Bobruyskiego przy prośbie przedstawione do Sądu Powiatowego Bobruyskiego w moc rezolucyi zakroczoney do Akt tegoż Sądu przyjętém i wniesioném zostało, o czém, jak również że toż Oświadczenie do Gazet Kuryera Litewskiego przyjętém i awizowaném być może, w moc powyższej rezolucyi z przyłożeniem urzędowej Sądu niniejszego pieczęci świadczę. Pełniący obowiązek Powiatowego Pisarza. Assesor Karol Tyszkiewicz. (337)

3. Roku 1835 Februar: dnia 25. Nizey piszący się pełnomocny plenipotent successorow zeszłego Hilera Hirszowicza Spokoynego Obywatela miasta Stonima Grodzieńskiej Gubernii, oświadczam i publicznie ogłaszam, iż powodem przedanego przez successorow domu murowanego w mieście Stonimie zeszłego Hilera Spokoynego, jeśli ktokolwiek ma legalną i prawną pretensyą do pomienionego nieżyjącego Hilera Spokoynego, ażeby dla otrzymania prawney satysfakcyi zjawit się z dowodami w Sąd powiatowy Stonimski naydaley do dnia 1 Junii ter: 1835 roku i oną w Aktach objawit; w przeciwnym bowiem razie, utraci prawo dochodzenia i w liczbie kredytorow pomieszczonym niebędzie; co zapowiadając, przez Gazetę Kuryera Litewskiego obwieścić w jak nayrychlejszym czasie przyrzekam. Takowe Oświadczenie jako plenipotent successorow zeszłego Hilera Spokoynego podpisuję. Stonimski Obywatel Tewel Owsiejowicz Lewin.

Roku 1835 Februar: 25 dnia Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Grodzieńskiej Gubernii w Sądzie Powiatowym Stonimskim takowe Oświadczenie po podaney prośbie i zaszczytnej Sądowej Rezolucyi do Akt zapisane i własnoręcznym podpisem Star. Zakonnego Tewela Owsiejowicza Lewina na mocy plenipotencyi stwierdzone, które może bydź podane do Gazety Kuryera Litewskiego dla opublikowania, w tém za należnym podpisem i przyłożeniem skarbowey pieczęci zaświadcza się.

Zasiadający Paweł Rossocki.

Sekretarz Trokolawski Gubér. Sekretarz. (384)

VII. Ogłoszenia.

3. Imiennym Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ukazem, danym Rządzącemu Senatowi dnia 11 Decembra 1833 roku na dochód mnie nizey podpisanemu, oddano klasztor Byteński; przyłączono doń a), fundusz klasztoru Leszczyńskiego, b). summę naznaczonego na skassowanie klasztoru Antopolskiego, 20,799 rubli srebrnych kopiejek 75 i c). summy nachodzące się do tych czas w bezpośredniém władaniu bb. Prowincyałow Bazyliańskich Litewskiej i Ruskiej Prowincyi. Gdy zaś po upłynieniu już więcey roku doświadczam, że Obywatele szczególniey mający u siebie summy bb. Prowincyałow Bazyliańskich Litewskiej i Ruskiej Prowincyy, albo o takowej Naywyższej woli nie wiedząc, albo wiedząc, ieszcze wątpią, i ztąd ja doświadczam znaczney w odbieraniu procentów od tych summ mitręgi, i odbierając one w bardzo małej ilości, wystawiony iestem nietylko na stratę Nywyższej mnie naznaczonych dochodów, ale nadto zostają w nie możności utrzymania nawet klasztorów Byteńskiego i Leszczyńskiego, a szczególnie gdy ten pierwszy roku 1834 dnia 15 Maja z dwoma Cerkwiami i z ogromném zabudowaniem ogniem spłonął. Chcąc

zatem podaż do powszechney wiadomości Obywatelom w różnych Guberniach i Powiatach mieszkającym, tak o woli N a y w y ż s z e y moich dochodów, jako też o miejscu mojego prawie ciągłego w klasztorze Byteńskim w Gubernii Grodzieńskiej Powiatu Słonimskiego położoném mieszkania, przez Gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić takową wiadomość postanowiłem, i razem prosić Obywatelów mających u siebie mnie przeznaczony fundusz, o akuratne oddawanie procentów, i znosić się ze mną lub z mającemi odemnie polecenia do zakwiotowania. Datt w Bytenu 1835 roku dnia 4 Marca.

Biskup Piński Suffragan Litewski Opat Leszczyński Józefat Żarski. (369)

X. *Pozew.*

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładującego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzon. Augustynowi Kamińskiemu tytular. Sowieta., Maciejowi Usałowiczowi Komorn., Michałowi Nowickiemu b. Dep. Szaw., Elżbiecie Stankiewiczowej dopiero Masłowskiej z dokładem opieki i potomstwa, Jakóbowi Kamińskiemu Gubern. Sekr., Piotrowi, Pawłowi, braciom Kommissyonerom, Aleksandrze siostrze w panieństwie będącej, z dokładem opieki, Olszewskim sukcesorom s. p. Karola Olszewskiego Adw., Marcinowi Pozlewiczowi Gubern. Sekr., Matheuszowi Czumowi, Wincentemu Żółkowskemu, Tekli z Żółkowskich Bónakowej Adw. z dokładem męża, sukcesorom s. p. Żółkowskich b. Radn. M. W., i Staroz. Hesselowi Jankielowiczowi oycowi, Beniaminowi Hesselowiczowi synowi Hedbergom, Dawidowi Straszuńskiemu Kup. Wileń., oraz Urodzon. Józefowi Horodeńskiemu delegowanemu assessorowi z Sądu Powiatowego Wileńskiego, Danielowi Wenerowi Burmi., Karolowi Anczytowski i Ludwikowi Wentzchierowi Radz. komplet w Magistracie Wileń., składającym, Pozew przed Sąd Cywilny Wileński z powodztwa Ur. Elżbiety z Szablowskich Maciejewskiej, dopiero Sakowiczowej, w assistencyi męża działającej matki, i nieletnich dzieci, Stanisława syna, Józefy, Jadwigi, Micheliny, córek Maciejewskich, sukcesorow s. p. Nikodema Maciejewskiego z dokładem opieki ozynających; którzy obżalłch pozywają, referując się do wiedzionego w Magistracie Wileńskim procederu, i dekretu oczewistego na d. 6 Marca 1835 r. w sprawie kompetytorskiej żalłc. z obżalł. ogłoszonego, założoney, i dotąd niezrezolwowaney appellacyi, zapadłych dylacyynych oraz remissyynych wyrokow i ukazow Sądu Cywilnego Wileńskiego, całego dzieła dla zaszłej śmierci oycy żalłch zaprowadzonego, listow i dalszych dowodow złożóć się mających, w poparciu nadmienionego odezwu w czasie z prawa zamierzonym, dla niewiadomości pobytu obżalłch przez edyktałną cytacyą pryncypalne i kathegoryczne zakładają *Prośby*: o skasowanie oczewistego dekretu Mag. Wileń. d. 6 Marca 1835 r. wyprzedaż domow w Wilnie położonych do aktorstwa matki i nieletnich żalłch przynależnych, jako długami nieprzetadowanych, i między żalłcą matką bez właściwey opieki będącą, a żalłcém nieletniém potomstwem, ile przed ich, przyiściem do lat, niepodzielonych, w kognicyi będących, exdywizyą przeciwko ustawom o nieletnich funduszach i Ukazu o Moratorium zaszłego decydującego i w dalszych punktach schedą appellacyiną obiętych, jako dla żalłch sierot uciążliwego. W *Kathegoryi* z obżalł. Augustynem Kamińskim Sowieta. o skasowanie stosunkow z obligow z podeyscia i projektow zaręczoney dla żalł. protekcyi i osłony oraz spłaty realnych wierzycieli w latach 1819, Marca 12, d. 1,823 Nowembra 23, 25, d. i 1,824 Januaryi 5 i Februaryi 10, d. wyjednanych, jako nieusprawiedliwiających się w walucie, od ludzi obarczonych interessami, nieznających prawa i pisma wziętych, i w czasie prawem oznaczonym w Aktach niejawnionych, w utracie oryginałow do przypadku wypowiedzianey ukrytych, oraz wlewkow obżalłch Czuma, Żółkowskich, Niewiarowskiego Tyt. Sowieta. i wyjednanych pod nieletność żalłch od ich matki bez działania sądownie dodanego Kuratora ku

krzywdzie poformowanych, nieuwalniając obżalłch od przysiężenia dla zmarłej głowy, i prawnego udowodnienia ogólnych stosunkow do massy, i z takowych obligow i wlewkow summy w ogóle rubli sr. 2,335, za procenta i expensa, przeciwko listowi własney obżalłgo ręki d. 11 gbra 1824 r. do żalł. kalekicy sieroty pisanemu, manifestom i dalszym dowodom oraz probacyom żalłch uciążliwie zmassowaney. Zbliżenia żalłcą do przysięgi z ukaraniem obżalłgo penami ewokacyynymi i expensami prawnymi rubli sr. 300, i o poróćkę w odpowiedź. W *Kathegoryi* z obżalł. *Usałowiczem Komorn.* o znikczemienie obligu r. 1819 7bra 29, d. i z onego zamilczanego stosunku do rubli sr. 510, z procentami i expensami uciążliwie naliczonego uspokojonego, lub o przysądzenie na obżalłm za rewersami rubli sr. 6 za obustkę i z kontraktu r. 1813 Augusta 11 d. za dostarczenie materyałow, wedle rewersow r. 1813 Augusta 17 d. 31, d. 7bra 1 i 13, d. r. 1,815 Augusta 15, 8bra 1 i 13, oraz 28, d. wypadających ilości z procentami i expensami rubli sr. 50. Z obżalłm *Starozakonnym Straszuńskim* o peny ewokacyyne, i o kassatę stosunku z obligu niewalorowego i dawnością znószających się pretensy mianowicie z głowy Franciszka Zebrowskiego i jakoby z przelewu Zebrowskiej za nieprawym testamentem do ilości z procentami i expensami rubli sr. 250, uciążliwie podniesionych i o powrót wydatkow prawnych rubli sr. 50. W *Kathegoryi* z obżalł. *Nowichim b. Dep.* o kassatę pretensy z kontraktu r. 1819 dawnością i nieprawością znószającego się z expensami do rubli sr. 60, uciążliwie przyznaney z powrótem expens prawnych na obżalłm rubli sr. 50. Z obżalłm *Masłowską i jey potomstwem*, o rehabicyą do placu i cegielni pod zwierzchnictwem Monasteru greko-unickiego od Thomasza i Tekli Hryniewiczow przez oycy żalł. nabytych z budowlami na nich będącemi, a przez obżalłch od jedney żalł. matki niewolnie bez dodanego sądownie kuratora wyjednanych, i o zwrót intrat rubli sr. 300, z dołączeniem za idące lata następne do dekretu mającego nastać i o expensa prawne rubli sr. 100, z kassatą prawa r. 1824 Apryla 10 d. wraz po śmierci oycy d. 4 Apryla 1824 r. zaszłego. Z obżalłmi *starozmi Hedbergami*, o sądzenie za wydatki prawne rubli sr. 50, o powrót papierow z przyznaniem takowych kosztem obżalłch. Z obżalłm *Jakóbem Kamińskim Sekr.* o expens prawny rubli sr. 50. Z obżalłmi *Olszewskimi*, o sądzenie na funduszach zmarłego obżalł. oycy Karola Olszewskiego jako sukcesorach za rewersami z roku 1809 rubli sr. 50, z 7bra 6 rubli sr. 30, z r. 1811 Maja 3 d. rubli sr. 46, i za intraty z zawładania żalł. karczmy w Wilnie na Połockim trakcie położoney oraz takowey dezolacyę, nadto szkody straty rubli sr. 506, z procentami i expensami rubli sr. 300. Z obżalłm *Pozlewiczem Gubern. Sekret.* o ustronienie obżalłgo stosunkow z obligow dawnością zniesionych, w porze w Akta niejawnionych, oraz jakoby z wyłożen na expensa za żalłch, nadto z tytułu sukcesyji po s. p. Józefie Pozlewiczu Pisarzu M. W. jakoby do jednego obżalłgo, ile bez ewikcyi przyznanych uciążliwie, w ogóle na rubli sr. 955, zmassowanych. Z obżalłmi *Urzednikami Mag. Wileńskiego*, o złożenie dzieła na Sądzie Cywilnym Wileńskim po śmierci oycy żalł. zaprowadzonego z papierami przy oném będącemi, oraz protokółu exdywizorskiego, oraz funduszow do żalłch przynależnych i o wyliczenie się z Administracyi nad funduszami żalł. z odrzuceniem wydatkow, w dziele pupilarno kompetytorskiém, o szkody straty i ubezpieczenie funduszow sierot massy, z postąpieniem podług prawa i o expens prawny. nadto co czasu sprawy prosoném będzie, roku 1835 Marca 11 dnia pisał i podpisał Adw. Antoni Gierłowicz.

Roku 1835 Marca 11 dnia że takowa kopia pozwu z pozwu autentycznego co do słowa spisana może bydź w Gazecie Kuryera Litewskiego trzykrotnie umieszczona o tém poświadcza się.

Józef Opitz Burmistrz.

Za Sekretarza Kol. Registrator Misiewicz. (408)